CAIACIȘTII ȘI CANOIȘTII POT ADUCE O CONTRIBUȚIE IMPORTANTĂ

LA REPREZENTAREA DEMNĂ A SPORTULUI ROMÂNESC LA MONTREAL

PARTICIPARE CONȘTIENTĂ, PASIUNE, DĂRUIRE ȘI MULTE AMBIȚII DE AFIRMARE

O frumoasă și onorantă tradiție, aceea a prezenței continue pe podiumul olimpic la toate edițiile J.O. desfășurate în ultimii 20 de ani (începînd cu Melbourne, 1956), îi obligă pe fruntașii caiacului și canoei din țara noastră, pe antrenorii care-i pregătesc, biroul federației de specialitate, pe toți ceilalți factori cu atribuții, la eforturi conjugate, intense, pentru ca **la Montreal echipa României să confirme valoarea ei ridicată, capacitatea sa de mobilizare și dăruire,** toate acestea exprimîndu-se printr-un bilanț pe care-l dorim cît mai bogat, plin de strălucirea titlurilor și medaliilor. De altfel, dintr-o convorbire cu prof. **Jean Zamfir,** secretarul general al federației de specialitate, am înțeles că o analiză complexă a potențialului olimpic de care dispune sportul caiacului și canoei, **a determinat stabilirea unor obiective superioare edițiilor trecute ale J.O., a căror îndeplinire poate aduce mișcării sportive, în ansamblu, cîștigarea unor importante poziții în ierarhia olimpică.**

Ne exprimăm, fără rezerve, părerea că acest lucru este pe deplin posibil, dar că îndeplinirea acestei misiuni de onoare nu este cîtuși de puțin ușoară, că realizarea ei nu poate fi înfăptuită pe fondul... amintirilor, al unor trecute — unele chiar foarte vechi — victorii de prestigiu în arena olimpică (Melbourne — 3 titluri I).

Este necesar, credem, ca întreaga activitate pentru îndeplinirea integrală a obiectivelor la care ne-am referit (în sinteză — LUPTA PENTRU MEDALII ÎN 10 DIN CELE 11 PROBE CUPRINSE ÎN PROGRAMUL JOCURILOR OLIMPICE) să fie abordată de pe poziții foarte realiste, lucide.

Înțelegem prin aceasta că trebuie să recunoaștem că sezonul 1975 — ultimul înainte de Montreal — a arătat, pe lîngă unele constanțe valorice, și **pierderea unor poziții în ierarhia mondială** (ne referim, cu prioritate, la probele olimpice), **nu întotdeauna justificată de acele inevitabile accidente și surprize care însoțesc, aproape fără excepție, desfășurarea marilor competiții sportive.** Cert este că în clasamentele (neoficiale) ale campionatelor mondiale de la Belgrad din 1975 echipa noastră — cu 36 de puncte — a ocupat locul 4, după formațiile **Uniunii Sovietice** (47 p), **Ungariei** (43 p) și **R. D. Germane** (39 p) și locul 3—4 în clasamentul totalului de medali (6, la fel ca echipa **R. D. Germane),** dar FĂRĂ NICI O MEDALIE DE AUR, ceea ce situează formația noastră — după o discutabilă ierarhie — abia pe locul 7, în clasamentul „clasic" (aur, argint, bronz), după echipele **Uniunii Sovietice, R. D. Germane, Ungariei, Poloniei, Italiei** și **Spaniei.**

N-am amintit aceste lucruri pentru a redeschide o discuție pe care, după „mondialele" de la Belgrad, am considerat-o clarificată în pagina apărută sub titlul : „DATORIA CAIACIȘTILOR ȘI CANOIȘTILOR ROMÂNI ESTE CA „ARGINTUL" DE LA BELGRAD SĂ FIE SCHIMBAT ÎN „AUR" LA MONTREAL". Am făcut-o pentru a atrage atenția că sportivii noștri vor avea la Jocurile Olimpice concurenți extrem de redutabili, din echipele **Uniunii Sovietice, R. D. Germane, Ungariei,** unele echipaje din **Italia, Spania, Polonia, Belgia, Norvegia, Suedia, Cehoslovacia, S.U.A., Canada** etc și că pentru a urca, alături de ei, pe podiumul laureaților va fi necesar să atingă cotele maxime ale unei pregătiri exigente, să facă pe deplin dovada talentului dar, deopotrivă, a puterii lor de luptă, de dăruire totală.

Vor fi de mare importanță, pentru atingerea acestor obiective, **realizarea sarcinilor generale ale procesului de pregătire și educare a sportivilor, de cunoaștere cît mai precisă a valorii adversarilor,** prin participările la diferite regate internaționale (programate la începutul sezonului), dar — sugerăm — fără obiective individuale care ar putea determina neindicate forțări de pregătire și evoluție, **de selecție inițială și definitivă.** Ceea ce ni se pare, însă, decisiv pentru buna reprezentare a caiacului și canoei din țara noastră la Jocurile Olimpice de la Montreal este ETAPA PREGĂTIRILOR DE IARNĂ, cînd pot și trebuie să se realizeze deplin acele acumulări în pregătirea fizică generală, de bază, forță, rezistență și viteză (desigur, plus perfecționarea în tehnica vîslitului), **fără de care nu se pot asigura creșterile ulterioare ale performanțelor la nivelul cerut de o confruntare olimpică.**

PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA DE PREGĂTIRE

● Asigurarea unei pregătiri pentru a realiza capacitatea de efort necesară sistemului de concurs la Jocurile Olimpice ● Atingerea ritmului optim de concurs pentru fiecare echipaj în parte. ● Orientarea în continuare a pregătirilor pentru specificul distanțelor — 500 și 1 000 m — pe care se desfășoară probele din programul J. O. ● Alcătuirea unor echipaje stabile, pentru omogenizare și formarea unității lor dinamice. ● Participarea la concursurile internaționale, în așa fel încît fiecare sportiv să concureze la 2—3 regate pînă la J.O., în scopul unei cît mai concludente verificări.

COMENTARII, INSTANTANEE, DECLARAȚII...

Consemnînd cu satisfacție preocuparea generală a sportivilor, antrenorilor, cît și a biroului federal, pentru ca, învățînd din greșeli mai vechi sau mai noi (vezi chiar perioada corespunzătoare a anului trecut) acum, în lunile de iarnă să se facă totul pentru **o cît mai bună pregătire a întregului lot și în primul rînd a sportivilor fruntași cu mari șanse de titularizare în echipa olimpică a României,** ne propunem ca, în continuare, să oferim cititorilor amănunte despre situația existentă, la această oră, în fiecare din cele trei loturi, pe grupe de probe.

La „bac" : Vasile Diba, Serghei Larion, Policarp Malihin

IN OBIECTIV — PRIMUL TITLU OLIMPIC LA CAIAC!

Firesc, pentru început, cîteva informații de la *Vasile Diba,* dublul campion mondial de la Xochimilco, una din marile speranțe ale lotului nostru de caiac : *„Mă pregătesc cu o mare ambiție și cu poftă de muncă. Am o perfectă stare de sănătate, condiții excelente de antrenament. Obiectivul principal pentru perioada pregătirilor din această iarnă — îmbunătățirea rezistenței, pentru ca la Montreal să mă pot măsura de la egal la egal și să-l depășesc pe maghiarul Geza Csapo, pe cei alți pretendenți la medalii și la titlu!"*

Antrenorul *Nicolae Navasart* nu uită să adauge că pentru îndeplinirea acestui obiectiv (care ar însemna totodată cucerirea primului titlu olimpic din istoria caiacului românesc) *Vasile Diba* trebuie să ajungă la un timp extrem de valoros (1:45,0 — 1:46,0), pe 500 m pe care să-l realizeze CONSTANT înaintea Jocurilor Olimpice. Ne spune, apoi, că reale șanse de afirmare olimpică are și „dublul" format din tinerii *Serghei Larion* și *Policarp Malihin,* un echipaj care a cîștigat mult în omogenitate și experiență competițională. Ca întotdeauna, luptă deschisă pentru titularizare în proba de K 4—1000 m. Deocamdată, se află în cursă: *Nicușor Eșanu, Mihai Zafiu, Roman Vartolomeu, Simion Chirilă, Costel Coșniță, Vasile Simiocenco, Nicolae Simionenco* și *Costel Soare.*

ECHIPAJELE FEMININE VIZEAZĂ UN LOC PE PODIUM

Fetele sînt și ele hotărîte să confirme rezultatele bune obținute în ultimii ani. Antrenoarea *Maria Navasart* dispune de un lot valoros și se declară mulțumită de conștiinciozitatea cu care elevele sale participă la fiecare antrenament. Aflăm, fapt îmbucurător, că *Maria Mihoreanu* a căpătat mai multă siguranță și constanță valorică, ceea ce îi sporește șansele la o medalie olimpică. Pentru proba de dublu mai multe candidate : *Maria Ivanov, Maria Nichiforov, Agafia Orlov* precum și *Viorica Dumitru,* care din luna noiembrie și-a reluat activitatea de performanță și manifestă multă ambiție de a reveni în echipa reprezentativă, în cadrul căreia, după cum se știe, a obținut performanțe excelente.

REEDITAREA VICTORIILOR DE PRESTIGIU

Pe canoiști i-am descoperit, într-una din zilele trecute, prin... ceața care acoperise pista stadionului Dinamo. Și aici o prezență bună, multe cuvinte de laudă la adresa componenților lotului, pentru eforturile și dăruirea dovedite la antrenamente. Nimeni nu încearcă „păcăleala" unui tur de stadion (dar, mai e nevoie, din cînd în cînd, de un îndemn la... ritm), nimeni nu rămîne, fără motiv, pe marginea bazinului. În schimb, la fotbal, dacă băieții ar fi lăsați în voia lor, i-ar apuca noaptea pe „zgura" de la Dinamo.

Antrenorul *Octavian Mercurean* ne spune că *Ivan Patzaichin* s-a apucat serios să rezolve definitiv *„problema rezistenței",* care l-a necăjit destul (și pe noi) în sezonul trecut. Cu cîteva zile în urmă a împlinit 26 de ani și speră ca în 1976 să participe la cea de a 3-a Olimpiadă și să cîștige cel de al 3-lea titlu ! Credem că iarna aceasta poate să însemne enorm pentru glorioasa carieră sportivă a marelui nostru campion. Cu mari ambiții de afirmare se prezintă în fiecare zi și alți doi canoiști de renume mondial — *Gheorghe Danilov* și *Gheorghe Simionov,* un dublu care, după opinia noastră, își poate spune îndreptățit cuvîntul în desemnarea laureaților de la Montreal. Antrenorul grupei de canoe are cuvinte frumoase și la adresa lui *Gherasim Munteanu,* un sportiv talentat, care a început să aibă mai multă încredere în posibilitățile proprii, adică exact ceea ce, credem, i-a lipsit multă vreme. O încredere care, am înțeles, a transmis-o și... antrenorului său.

Un antrenament de perfecționare tehnică. În prim-plan : Maria Mihoreanu *(fotografia din stînga)*

Cîteva secunde după antrenamentul de înot. În imagine, canoiștii Gh. Danilov *(în apă) și* Gh. Simionov

Un tur de orizont pe care, fără îndoială, îl vom repeta în perioada următoare, însoțindu-i pe sportivii noștri în lunga și anevoioasa cursă a pregătirilor pentru Montreal, la capătul căreia le dorim împlinirea celor mai îndrăznețe ambiții, răsplata binemeritată a eforturilor pe care le depun, cu pasiune și răspundere, cu o mare putere de dăruire, în aceste zile și luni de iarnă, la fiecare antrenament, prin care încearcă, cu lăudabile strădanii, să se apropie de performanțe înalte, de medaliile olimpice.

Pagină redactată de
Dan GÂRLEȘTEANU
Fotografii de **Dragoș NEAGU**